

[Poul Møller.]

samtidig med at man har indført et folkepensionsbidrag, som de skal yde. Hvad har man egentlig givet disse mennesker? Hvad har de fået ud af deres mange års opsparing? Det ønsker vi at få undersøgt i udvalget. Vi kan altså ikke på forhånd tiltræde denne ændring. Vi mener, at hvis man vil spare på disse nedslagsbeløb og bringe dem i overensstemmelse med reglerne i folkepensionsloven, ville det være mening i, som jeg også sagde i fjor, efterhånden at ændre aldersgrænsen for nedslagsbeløbene. Vi har forhøjet aldersgrænsen for opnåelse af folkepension. Det ville være meget rimeligt, om vi inden for den samme opbygning og i den samme overgangstid også ajourførte aldersgrænsen for nedslagsbeløbene og derigenem prøvede på at bringe dem i overensstemmelse med folkepensionslovens regler.

I forbindelse med problemet om de ældre borgere er der et problem, som det konservative folkeparti ønsker rejst og behandlet i udvalget. Det drejer sig om de borgere, der overgår til pension, hvad enten det er folkepension eller anden pension, borgere, der ophører med deres erhverv. Vi anser det for at være rigtigt, at man nu når frem til en lovregel her, så at der ikke længere bliver tale om bevillingsmæssig praksis, men at disse sager i det overgangsår, der kommer, bliver behandlet ensartet fra skatteråd til skatteråd.

Den højtærede finansminister har i lovforslagets afsnit II stillet forslag om en særlig indkomstskat af visse indtægter. Det kommer næppe bag på den høje regering, at det konservative folkeparti ikke kan medvirke til at gennemføre det, der her er foreslået. Vi anerkender, at der er et problem her, og vi vil medvirke til at løse det, hvis man giver os tid til det, men vi vil ikke gå ind for en løsning som den foreslåede, der bryder en ny breche i den mur, som skattefradragsretten hidtil har været. Det ville betyde, at den højtærede finansminister med sin logiske sans til næste år ville komme og sige: nu har vi fået kapitalvindingskat på disse områder, så må vi også have det på andre. Det er på den måde, den højtærede finansminister slutter. Rækker man finansministeren det yderste led af lillefingeren, varer det ikke længe, før han har hele hånden, hvis man ikke tager

sig i agt. Vi husker, hvordan det begyndte. Vi skulle have 30 pct.-reglen for dødsboer inden for forsikringsområdet. Så kom afskrivningsreglerne med den 30 pct.s afgift, der ikke måtte fradrages. Det gik også, bare ikke med vore stemmer. Det gik, fordi andre var villige til at gennemføre det. Nu siger man: nu vi har fået den afgift indført, må vi også have en fast afgift på en lang række lignende områder, ellers er der ingen mening i tingene. Hvis vi gik med til denne særlige indkomstskat, ville det ikke være så længe, førend man ville gennemføre en særlig skat på andre områder, som har tæt berøring dermed. Jeg skal ikke bebrejde den højtærede finansminister denne fremgangsmåde, den er sikkert klog ud fra hans synspunkt, men så må han heller ikke bebrejde os, at vi ikke kan være med til at gennemføre sådanne bestemmelser, at vi ikke kunne give ham den yderste negl på lillefingeren, nemlig den 25 pct.s afgift på forsikringssummen i foråret, og derefter lade ham få hele hånden, hvilket ville være tilfældet, hvis vi gik med til dette indgreb i fradragsretten. Vi går ud fra, at der fortsat i folketinget er et flertal for at bevare fradragsretten, og det vil vise sig under de kommende udvalgsforhandlinger.

Denne afgift i afsnit II er, som jeg har nævnt, begundet med de ny afskrivningsregler, der vedtoges i sommer, og nu slutter man analogt derfra til en videre gruppe af engangsindtægter. Jeg ved ikke, om denne analogislutning egentlig holder, for dengang drejede det sig om nedskrevne goder, afskrivningsrettigheder, man har fået, d. v. s. skattefritagelse mod at nedskrive et formuegode. Der kunne være en rimelighed i at beskatte den gevinst, der fremkommer, når det nedskrevne gode sælges. Men her i forslaget går man uden for afskrivningens område, hvor der ikke er nedskrevet, hvor staten ikke har givet noget til de pågældende. Ønsker man vor medvirken til en løsning af engangsbeskatningsproblemet, må det ske på en anden måde, og det skulle ikke være umuligt at finde en sådan.

Jeg kan i denne forbindelse henvise til mit partis og partiet venstres tidligere forslag om forskudsskat, om ret til at forudbetale ligevægtsskatten, med ret til at fradrage det forudbetalte beløb på førstkomende selvangivelse, hvorved man udligner